

HERMES COMUNICACIONS SA
President Editor: Joan Valls Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Angels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI
Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68, 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Tebodor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Miquel Riera i Xavi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté, David Brugué i Francesc Espiga (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castillon (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Ajunts), Pere Gorgoll (Neurològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció).

A la tres. Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat / @xevi_xirgo

La rebotiga

La metàfora la feia aquest divendres l'exconseller de la Presidència Jordi Turull en una entrevista a ca la Lúcia Heredia. Parlava dels indults i de tota aquesta operació *Concòrdia*. Tot i que se'n felicitava, advertia dels perills de tot plegat. "Una cosa és el que es veu a l'aparador, el que volen que veiem, i l'altra, el que passa a la botiga i a la rebotiga", deia. "I el cert -afegia- és que a la rebotiga no s'aturen." Posava d'exemple la trobada de dimarts vinent entre Pedro Sánchez i Pere Aragonès. "El mateix dia, mentre ells es vegin, quaranta-una persones estem citades al *Tribunal de Cuentas* i ens demanaran una fiança milionària", deia. Quina llàstima -penso cada cop que sento parlar Turull- aquella votació de la CUP (sempre a favor) que li va impedir ser investit president de la Generalitat el dia que anava a declarar al Suprem. Dimarts, doncs, veurem l'apara-

“Quina llàstima -penso cada cop que sento parlar Turull- aquella votació de la CUP que li va impedir ser president

dor i la rebotiga al mateix temps. Una encaixada de mans, fotos, més compromisos sobre taula de diàleg (ara sí, ara sí, que ve, que ve), i mentrestant una desfilada de càrrecs al *Tribunal de Cuentas* (l'altre dia *eldiario.es* el batejava irònicament i encertadament com el *Tribunal de Ajuste de Cuentas*). Esferidor. I més ara que sabem que l'Advocacia de l'Estat -que aquesta sí que de-

pèn de l'Estat, Pedro- també està a favor que "es depurin responsabilitats comptables de l'1-O". A mi a vegades em sembla que l'estratègia que fan servir és la d'enfangar-ho tot, empastifar tot-hom, fer patir com més gent millor, perquè després, quan tot s'arxivi, quedi en res o ens indultin -gràcies, gràcies-, ens sembli que és una gran victòria i quedem allà on érem. I que ens oblidem, és clar, no només que la propietat de l'aparador, la botiga i la rebotiga és dels mateixos, sinó també de l'objectiu final i, és clar, del fet que a alguns els fan passar comptes i a d'altres no. "Tant lladre és el que roba com el que aguantava l'escala", deia divendres Turull -ben tornat, Jordi!- tot recordant el suport del PSOE a l'actuació del *Tribunal de Cuentas*. I al 155, hi afegiria jo. Correm el perill, vaja, que amb tant de focus que aquests dies han posat a l'aparador quedem enlluernats.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El mal perdre d'Espanya

■ Potser ja seria hora que algú expliqui a Pablo Casado que si ell fos ara el president del govern, també hauria hagut d'indultar els presos polítics, ja que això no ha estat per la generositat de Pedro Sánchez. Que ningú es confongui ni es faci il·lusions.

Com tothom ha vist, Europa ja fa temps que recomana a Espanya fer aquest pas, el que passa és que aquí, i per no fer quedar malament jutges i fiscals, han anat trampejant la situació i malgrat el que diu Europa, aquí s'han anat fent l'orni.

Encara que el discurs que sempre ha fet i fa el PP sigui ben diferent, també haurien indultat els presos polítics, haurien buscat i trobat una excusa per justificar-ho.

De totes maneres i com he dit abans, que ningú es pensi que la repressió s'ha acabat. La repressió continua, fixem-nos en la inhabilitació dels que sortiran de la presó, com i també en la desproporció del que demana la fiscalia per a l'exconseller Buch i un sergent dels Mossos, i encara hem d'estar contents perquè la fiscalia depèn de l'Estat, diuen.

El que és ben cert és que Espanya té mal perdre. Ara, però, sembla que venen temps difícils per a la justícia espanyola en què, de perdre, n'haurà d'aprendre.

Una altra cosa que s'ha pogut veure és que al TC ja s'hi ha fet una esquerda i una esquerda és el símptoma més evident de que una cosa es comença a trencar. Tots ho esperem, perquè la justícia mai ha servit, ni ha de servir, per satisfer un parer esbiaixat de la llibertat.

MIQUEL MONCUNILL
Igalada (Anoia)

A mitja llum

■ Quan hi ha escàndols o abusos de poder, tant de polítics, com de prepotència dels *holdings* empresarials la nostra incomprendible resposta és fer mems, editar textos ocults, acudits, etc. I ells són els que riuen. De tots és conegut el refrany "qui riu darrer riu més bé". Ara el cobrament abusiu de peatge. Les companyies defensen la mesura a l'legant que es calcula que el consumidor mitjà podrà estalviar uns 43 euros l'any. Amb aquesta finalitat s'establiran tres trams de cost kW/hora (cal tenir en compte que un kW realment no són 1.000 watts; són 750). O sigui, que facturaran 1.000 per 750. Curiosament, el nou preu ve acompanyat d'un increment lleu de 0,06 cèntims.

LLUÍS PADRÓS
Figaró-Montmany (Vallès Oriental)

De reüll. Gemma Busquets

Les balances de la Colometa

Aquesta setmana ha fet 40 anys de l'inici del rodatge de l'adaptació televisiva de *La plaça del Diamant*, dirigida per Francesc Betriu. Els quatre capítols de la sèrie es poden veure al web de RTVE a Catalunya. I als diaris del 1981 s'hi recullen fotos de l'escena de la celebració del 14 d'abril o dels protagonistes Silvia Munt i Lluís Homar amb Mercè Rodoreda per celebrar amb una xocolatada la fi de les gravacions, l'octubre d'aquell any. Els meus records de la sèrie són dos: la cançó de Ramon Muntaner i la Natàlia

Fa 40 anys del rodatge de 'La plaça del Diamant', que és al web de TVE

resseguint, amb les mateixes puntes dels dits que quan era una promesa i a la confiteria lligava amb cordills daurats els dolços de diumenge, les balances gravades a la paret. La Colometa recorre les balances com si fes un conjur, emparant-se en un equilibri vital. "Quan vam arribar a la plaça els músics ja tocaven. El sostre estava guarnit amb flors i cadenetes

de paper de tots colors: una tira de cadenetes, una tira de flors", escrivia a Twitter l'alter ego de Mercè Rodoreda coincidint amb la revetlla. L'actualitat rellegida amb ulls d'escriptora o amb la passió que comparteix l'exconsellera Mariàngela Vilallonga des del 2017 quan va fer present Rodoreda a les xarxes, a través de fragments de novel·les, de cartes, pensaments d'abans i d'ara; és una editorial a la manera rodorediana i és del primer que busco a Twitter. És la meua manera de resseguir les balances.

Les cares de la notícia

CONSELLER DELEGAT DE GSMA

John Hoffman

Torna el Mobile

El Mobile 2021 es posa en marxa aquesta setmana, encara no amb les dimensions i aflluència d'edicions pre-Covid, però de nou amb la força i ambició de sempre gràcies a l'aposta dels seus responsables per unes dates més favorables i unes mesures de seguretat adequades.

PORTAVEU DEL PSC AL PARLAMENT

Alicia Romero

Cecs amb la repressió

El discurs del socialisme català respecte als presos i exiliats polítics catalans continua enrocat, fent-se el sord, el cec i el mut amb els pronunciaments exteriors que neguen crèdit al procés judicial contra els polítics independentistes.

DIRECTOR ARTÍSTIC DEL GREC

Cesc Casades

El mapamundi del Grec

El Grec inaugura oficialment el festival d'estiu de Barcelona, una edició encara marcada per la pandèmia, per l'aforament (70%) i els protocols dels diferents països, en què la direcció ha completat el mapamundi iniciat en l'edició del 2017 a la Mediterrània.